

zentau pe scena Teatrului Popular din Varna *Citadela sfărmată* de Horia Lovinescu, *Ciinele grădinarului* de Lope de Vega și *Florica purpurie* de Karnauhova. în paginile ziarului „Narodno Delo“, sub semnătura lui Alexandr Hadjihristov, directorul Teatrului Popular din Varna, apărea articolul „O pildă de prietenie frățească și similitudine de concepție în artă“.

„Stinghereala resimțită de actorii noștri — scrie A. Hadjihristov, referitor la turneul colectivului din Varna la Constanța — din pricina contactului cu o scenă nouă și cu un public necunoscut, a dispărut repede. Noi mulțumim publicului constănțean pentru atenția, prelungitele aplauze și sentimentele lor sincere... Aceste întâlniri creatoare între popoare frățești stimulează progresul artei noastre... Este evident că există multe posibilități pentru inițierea unor schimburi reciproce între actori și regizori. Un început de schimb a și fost stabilit între dramaturgii bulgari și romini. În prezent, directorul Teatrului Popular din Tolbuhin, Atanas Popov, traduce *Steaua fără nume* de M. Sebastian și *Citadela sfărmată* de Horia Lovinescu.“

Dramaturgul Lozan Strelkov, care a însoțit Teatrul Popular din Varna în turneul său, a publicat în „Literaturn Front“, organul Uniunii Scriitorilor Bulgari, un amplu interviu cu B. Lebli, directorul Teatrului de Stat din Constanța. Insistând deosebit asupra activității teatrului pe planul promovării unui repertoriu predominant național, Lozan Strelkov precizează: „Există prejudecata că de la un teatru de provincie nu poți învăța nimic... Teatrele bulgare, atât cele din capitală cât și cele regionale, pot învăța multe de la tînărul teatru din Constanța“.

Știri din...

U. R. S. S.

● Noua comedie a lui Gheorghi Mdivani, *Cine l-a inventat pe Bukașkin?*, își alege eroii și faptele din lumea arhitecților.

În două apartamente învecinate, trăiesc doi arhitecți celebri: Korotkov, un om deosebit de talentat, dar dispus să-și schimbe concepțiile după bătaia vîntului, și Morozov, un om iubit de toți, de o rară cinste și principialitate.

Și tocmai Morozov va cădea victima intrigilor țesute cu abilitate de către Korotkov și Ilia Kornilov, un arhitect pe cît de netalentat pe atît de dibaci în urzirea intrigilor de tot felul. Deși disprețuit de colegii săi, Kornilov își continuă nestinje-

nit uneltirile, nici unul din tovarășii săi de muncă neavînd curajul să-l demaște. Pentru a-l discredita pe Morozov, Kornilov îl acuză de a fi plagiat proiectul executat de un proiectant necunoscut, pe nume Bukașkin.

Finalul aduce completa reabilitare a lui Morozov și, totodată, demascarea lui Korotkov și Kornilov.

„Vreau să sper — a declarat G. Mdivani — că noua mea piesă va determina pe spectatori să reflecteze asupra unor aspecte urite ale realității.“

● La Muzeul Teatrului Academic de Artă din Moscova, a fost organizată o expoziție cuprinzînd schițe de decoruri și costume, create de Ulianov, Rerih, Dobujinski, Egorov, Simov și alții pentru spectacolele prezentate în perioada 1907—1917. În cadrul aceleiași expoziții, au fost expuse și schițele lui N. Andreev pentru *Cain* de Byron, primul spectacol prezentat de M.H.A.T., după Revoluția din Octombrie.

● Teatrul de Dramă din Chișinău a prezentat recent în premieră unională comedia *Minunata șarjă* de V. Kirșon. Piesa surprinde aspecte semnificative din viața oamenilor sovietici. Spectacolul Teatrului de Dramă din Chișinău a fost susținut de o distribuție în care predominau numele tinerilor actori ai colectivului.

Montată de Teatrul de Dramă „Pușkin“, din Chișinău, cu prilejul celei de a 39-a aniversări a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie, piesa *Din dorința inimii* de N. Anov și I. Stein cunoaște un deosebit succes de public.

● La Moscova, s-au desfășurat recent lucrările plenarei a II-a a filialei din Moscova a Uniunii Scriitorilor Sovietici, consacrate problemelor de dramaturgie.

După raportul „Sarcinile dramaturgilor din Moscova în lumina celui de al XX-lea Congres al P.C.U.S.“, ținut de I. Cepurin, au urmat rodnice discuții, la care au participat, printre alții: F. Vagranov, D. Holencro, G. Mdivani, S. Maïorov etc.

La lucrările plenarei, au participat numeroși scriitori, teatrologi, cronicari dramatici, regizori și actori.

● Despre Societatea Teatrală Rusă s-a scris la noi puțin. Totuși, această puternică organizație, însumînd aproape 22.000 de membri, ce activează în 68 de secții diferite, s-a impus de mulți ani prin multilaterală și constructivă sa activitate pe planul sprijinirii mișcării teatrale sovietice.

Acordînd o deosebită atenție problemelor dramaturgiei contemporane, Societatea Teatrală Rusă, cu sprijinul Ministerului Culturii și al Uniunii Scriitorilor, organizează regulat discuții de cenacluri cu dramaturgii. Cu acest prilej, sint dezbătute diverse texte dramatice aparținînd scriito-

rilor „locali”. Multe din aceste piese au văzut, în urma unor atari dezbateri, lumina rampei, trezind interesul spectatorilor. Astfel, piesele *Însoțitor periculos* de A. Salinski, *Cheia de cristal* de E. Bondareva ș.a., reprezentate cu succes de multe teatre sovietice, au făcut, înainte de a intra în repertoriul teatrelor, obiectul unor luări de cuvânt în cadrul acestor adunări creatoare.

Societatea Teatrală Rusă acordă atenție și problemelor spectacologice. Conferințe, cicluri de lecții, seminarii despre problemele actuale ale regiei, ale măiestriei actoricești și scenografiei sînt inițiate frecvent în cele mai diferite orașe. În ultimul timp, sub conducerea unor regizori de frunte, ca M. Kedrov, N. Akimov, N. Ohlopkov, G. Tovstonogov, au fost organizate seminarii speciale pentru studierea experienței lui Stanislavski și Nemirovici-Dancenko, ca și consfătuiri pentru popularizarea metodelor folosite de regizorii de frunte ai scenei sovietice.

Pentru a sprijini munca creatoare a cadrelor artistice, Societatea Teatrală Rusă organizează seminarii de estetică marxist-leninistă, întîlniri ale actorilor cu oamenii de știință și cultură sau cu fruntași în producție, ca și întîlniri între actorii tineri și vechii maeștri ai scenei.

Această rodnică muncă educativă se îmbină strîns cu activitatea practică, direct legată de spectacol. Prin secțiunile de consultații și documentare, societatea oferă diverselor colective teatrale un vast material documentar-informativ în legătură cu spectacolele în curs de pregătire.

Pe de altă parte, deseale deplasări ale regizorilor de la teatrele centrale la teatrele regionale și raionale, inițiate de Societate, constituie pentru acestea un important sprijin și un eficient stimulent.

Societatea se interesează îndeaproape de atitudinea spectatorilor față de activitatea teatrală. Exigențele și părerile lor sînt studiate cu multă grijă și transmise teatrelor. Numai în cursul ultimului an, s-au ținut la Moscova șase consfătuiri cu spectatorii.

Societatea popularizează larg realizările artistice ale fiecărei republici unionale și sprijină organizarea Decadelor Naționale de artă ale diverselor popoare.

Pentru a acoperi cheltuielile pe care le solicită această rodnică muncă, Societatea Teatrală Rusă depune și o activitate productivă. Astfel, ea asigură publicitatea teatrelor, tipărirea de programe, dispune de ateliere de decoruri, de ateliere de costume și recuzită, mai ales pentru uzul formoșilor de amatori, și chiar de o fabrică de parfumuri.

În anul acesta, Societatea Teatrală Rusă este chemată să contribuie activ la buna desfășurare a Festivalului Unional și In-

ternațional al Tineretului, îndeosebi la organizarea spectacolelor artistice ce se vor desfășura cu acest prilej.

● În cursul actualei stagiuni, Teatrul „A. V. Lunacearski” din Penza va monta piesa *Dmitri Kalinin* de V. G. Belinski. Această piesă se joacă întîia oară în U.R.S.S.

● De la începutul acestei stagiuni, Teatrul de Satiră din Moscova a prezentat două premiere: *Căsuța* de V. Kataev și *A existat oare Ivan Ivanovici?* de Nazim Hikmet.

Tot în cursul acestei stagiuni, teatrul își propune să monteze *Lysistrata* de Aristofan, *Revizorul* de Gogol și *Moartea lui Tarelkin* de Suhovo-Kobilin.

În ce privește dramaturgia originală contemporană, teatrul a făcut contracte cu o serie de dramaturgi, ale căror piese urmează a vedea curînd luminile rampei. Dintre acestea, menționăm: *În legătură cu trecerea la altă muncă* de A. Hazin și I. Metter, *Nu treceți!*, comedie polițistă satirică de B. Egorov, I. Poleșciuk și B. Privalov și altele.

Scriitorii I. Gherman și G. Munblit lucrează la o dramatizare după romanele *12 scaune* și *Vițelul de aur* de I. Ilf și E. Petrov.

● Cu prilejul aniversării a 100 de ani de la nașterea scriitorului ucrainean Ivan Franko, Studioul de televiziune din Harkov a transmis *Ghereta nr. 27*, dramă într-un act a clasicului ucrainean.

Anglia

● Într-un moment cînd rivalitatea dintre teatru și televiziune este trimbițată ades și cu mult zel, televiziunea engleză a luat inițiativa de a inaugura — cu titlu de experiment — un ciclu de emisiuni speciale destinate să cîștige pentru teatru cercuri noi de spectatori! Aceste emisiuni vor cuprinde extrase din reprezentațiile curente de clasici de la Old Vic sau în interpretarea principalelor companii de teatru din Anglia; narațiunea de legătură între fragmentele televizate și comentariul lor va fi încredințată unor personalități de seamă ale vieții teatrale engleze. Pături mai largi de spectatori, pe care insuficiența familiarizare cu textele marilor clasici îi făcea să ocolească genul „serios”, în materie de reprezentații teatrale, vor putea astfel să fie captați și educați. Cel puțin acesta este obiectivul mărturisit de inițiatorii ciclului.

Inaugurarea acestor „introduceri la clasici” s-a făcut cu fragmente din *Cymbeline* de W. Shakespeare, în interpretarea ce i s-a dat la Old Vic și în regia lui Michael Benthall. Aranjamentul pentru te-

leviziune a fost opera lui M. Elliott, iar comentariul a fost făcut de decana scenei engleze, Sybil Thorndyke.

R. Cehoslovacă

● Un post de televiziune instalat pe scena teatrului D-34 din Praga și un ecran plasat în biroul directorului permit acestuia să urmărească îndeaproape activitatea din timpul repetițiilor sau chiar spectacolele, fără să-și întrerupă munca.

● Reprezentată pentru prima oară în Cehoslovacia în anul 1930, din inițiativa elevilor gimnaziului real din Hranice, *Amulularia* lui Plaut a văzut din nou lumina rampei, datorită secției de teatru a Bibliotecii Universitare din Brno. Regia spectacolului și rolul lui Eulion au fost deținute de R. Walter.

● Din inițiativa Comitetului regional din Prezov și a Consiliului regional din Rzeszov, ansamblul de operetă al Teatrului Național Ucrainean din Prezov a efectuat un turneu în Polonia. Cu acest prilej, actorii slovaci au prezentat în câteva centre industriale și localități din Galiția șapte spectacole.

La rindul său, Teatrul de Stat din Rzeszov a poposit pentru un ciclu de spectacole în Slovacia de răsărit. Repertoriul turneului a cuprins două piese din dramaturgia polonă: *Oamenii viilor moarte* de R. Brandstädter și *Răzbunarea* de A. Fredro.

Italia

● În Palatul Serbelloni, din Milano, în fața unui public numeros și receptiv, Paolo Grassi și Giorgio Strehler au făcut o expunere interesantă, punctată de amănunte pitorești, asupra turneului efectuat de Piccolo Teatro din Milano prin Europa. Compania a vizitat 19 orașe — printre care: Stockholm, Copenhaga, Karl Marx-Stadt, Berlinul democrat și Viena — și a dat, în decurs de 56 de zile, 41 de reprezentații, fiind primită pretutindeni cu prețuire și căldură.

● A fost atribuit pentru întâia dată premiul Noce d'Oro, destinat să răsplătească anual pe tinerii actori și tinerele actrițe care au realizat cea mai bună interpretare a unui personaj dintr-o lucrare dramatică italiană, reflectând în chipul cel mai izbutit epoca noastră. Actrița premiată este Monica Vitti, interpreta rolului feminin principal din *Bella* de Cesare Meano. Sandro Ninchi, tânărul actor premiat cu

același prilej, este unul din interpreții pieței *Pe străzile nopții* de Renato Lelli. Personajul pe care îl joacă aci este un „băiat de familie”, fiul unui avocat integru și intransigent, aparent prea sever cu unicul lui copil, pentru a contrabalansa răzgiaia practică de soția lui. Dar nici unul din cei doi părinți nu-și poate închipui că fiul lor va căuta o ieșire din „monotonia traiului așezat” și o soluție pentru completarea banilor de cheltuială de care dispune, în sordide acțiuni de banditism și escrocherie. Totuși, așa se întâmplă pînă la urmă și tatăl integru se vede silit, cu regret, să-și denunțe fiul. Aprecierile criticii despre jocul lui Sandro Ninchi au fost foarte laudative și le înregistrăm ca atare. Semnificativ ni se pare, însă, că eroul interpretat de el a putut fi considerat ca reprezentativ pentru epoca noastră de către un juriu format din oameni de cultură italieni. Poate că votul lor nu a fost lipsit de o doză de amărăciune...

● Numărul mare al celor ce au luat cuvînt în cursul dezbaterilor, caracterul insuflit al discuțiilor și tonul lucid și în același timp optimist al concluziilor au imprimat o deosebită semnificație celui de al VI-lea Congres național al autorilor dramatici, convocat la Saint Vincent (Val d'Aosta) din inițiativa Institutului Italian de Dramaturgie (I.D.I.). În prezenta unei asistențe numeroase, din care firește că nu lipsea nici un dramaturg italian și în rîndurile căreia au putut fi recunoscuți numeroși critici, actori, regizori, lucrările congresului au fost deschise de Egidio Ariosto, președintele I.D.I. El a făcut o expunere asupra activității desfășurate de Institut în cei zece ani de la înființarea lui (octombrie 1946). Succinta trecere în revistă a pus în evidență faptul că în tot acest timp, I.D.I. a fost preocupat în primul rînd de nevoia de a pune capăt „situației absurde create în perioada imediat următoare războiului și care consta în eliminarea aproape totală a repertoriului italian de pe scenele țării” — după cum s-a exprimat E. Ariosto. În privința cantității rezultatele eforturilor depuse de I.D.I. sînt mulțumitoare: pe cînd în stagiunea 1946—47 teatrele italiene nu au reprezentat decît patru lucrări aparținînd unor autori italieni, în stagiunea trecută au văzut lumina rampei 76 de piese italienești noi (dintre care, 50 de piese în trei acte și 26 de piese într-un act). Dar această afluență de lucrări originale nu a oglindit în egală măsură și un progres calitativ. Astăzi, a spus E. Ariosto în încheiere, accentul trebuie să cadă pe calitatea lucrărilor, „pe prestigiul și calificarea ansamblurilor cărora li se încredințează operele dramatice, pe demnitatea spectacolului...”

Congresul a adoptat o rezoluție, cuprinzând șapte puncte programatice, din care spicuișc următoarele: selecționarea riguroasă a pieselor autohtone, în lumina calității lor literare și, totodată, a validității lor spectacologice; sprijinirea materială a companiilor care se consacră cu precădere repertoriului național, precum și a teatrelor experimentale, acestea din urmă înțelegându-se „nu ca prilej de manifestare a unui diletantism ocazional... ci ca laboratoare pentru pregătirea unor spectacole exemplare, în stare să reveleze noi opere”; teatrele mici vor fi îndrumate să acorde o atenție specială dramaturgiei italiene; se va întocmi proiectul unei Carte a teatrelor universitare, pentru a le stimula și orienta activitatea.

R. D. Germană

● Pe scena Teatrului Popular din Berlin, a fost reluată piesa *Faust* de Goethe. Rolul lui Mefisto este interpretat de cunoscutul actor Ernst Busch. Este interesant de menționat că, pentru realizarea obținută în acest rol, Ernst Busch a fost distins cu Premiul Național pe anul 1956.

● Teatrul din Döbeln a inaugurat la sfârșitul anului trecut, un ciclu de matinee poetice — *Lirica secolului XX*. Deschiderea a fost făcută cu un matineu *Maikovski*, la care și-a dat concursul — ca recitator — actorul W. Thielman, de la Teatrul „Maxim Gorki” din Berlin. Ciclul prevede recitări din Lorca, Brecht, Neruda etc., ca și din creația poetică a poporului negru.

● Studioul de pe lângă Deutsches Theater reprezintă piesa *Pui de vulpe* de cunoscuta autoare americană Lillian Hellman, în regia lui Wolfgang Heinz. Scenograful spectacolului este Karl von Appen, distins cu Premiul Național 1956 „pentru contribuția lui importantă la dezvoltarea scenografiei realiste”.

Interpretarea e susținută de Gisela Uhlen, Inge Keller, Waldemar Schütz și alții.

R. F. Germană

● Teatrul din Düsseldorf a montat de curind într-o nouă inscenare *Azul de noapte* de M. Gorki. Regia spectacolului aparține lui Karl Heinz-Stroux.

● Cunoscutul romancier Erich Maria Remarque și-a făcut recent debutul în teatru. *Ultima etapă*, piesă cu care autorul romanului *Pe frontul de vest nimic nou* a înfruntat luminile rampei, reinvie ultimele zile ale Germaniei naziste.

Cuprinși de panica iminentei înfringeri (marșul victorios al Armatei Sovietice spre

Berlin le spulberă și ultimele nădejdi) membrii batalioanelor SS încearcă în grabă exterminarea prizonierilor dintr-un lagăr de concentrare din preajma Berlinului. Doi prizonieri reușesc să scape. Unul dintre ei, îmbrăcînd uniforma Wehrmachtului, se ascunde în casa unei femei. Dar Schmidt, agent al Gestapoului, îi găsește urma. Pentru a-l identifica, îl pune față în față cu celălalt deținut, prins între timp de poliție. Momentul revederii e dramatic. Conștient că printr-un singur gest, printr-un singur cuvînt, și-ar putea trăda prietenul, deținutul se aruncă pe fereastră, sacrificîndu-și propria viață spre a salva libertatea celuilalt. Astfel, palmaresul criminal al lui Schmidt înregistrează încă o victorie:uciderea unui profesor universitar (identitatea sinucigașului este constatată abia după moartea lui).

Schmidt înțelege că partida e pierdută, dar el nu-și pierde speranța. „Iată-l purtînd haine civile, înarmat cu o serie de acte cît se poate de bune, în care nu se pomenește nimic de crimele făptuite”, scrie ziarul „Der Kurier” într-o amplă cronică pe marginea spectacolului. Pînă la urmă, însă, Schmidt este arestat. Referindu-se la marea actualitate a piesei, același ziar scrie: „Remarque spune lucrurilor pe nume. Pentru aceasta, el nu trebuie să inventeze nimic”.

Recentele evenimente petrecute în Germania Federală fac din Schmidt figura centrală a piesei. Reprezentată de Teatrul Renaissance în zilele cînd campania de reabilitare a foștilor membri ai batalioanelor SS ia amploare crescîndă, piesa lui Remarque constituie un avertisment adresat poporului german și întregii lumi, în a cărei memorie se mai păstrează proaspete atrocitățile războiului și crimele săvîșite de hitleriști.

R. P. Bulgaria

● În anul sărbătoririi centenarului teatrului bulgar, teatrele din R. P. Bulgaria acordă o sporită atenție dramaturgiei clasice și contemporane bulgare. Pe afișul teatral bulgar, pot fi întîlnite piesele *La poalele Vitoșii* și *Cînd tună* de P. Iavorov, *Horo*, o dramatizare după romanul lui Strașimirov, *Tinerețe zbuciumată*, de S. Krasinski, *Albena* de I. Iovkov, *Ivanko* de V. Drumev sau *Spre prăpastie* de I. Vazov.

Teatrul Popular din Varna continuă să reprezinte *Zile de neuitat* de L. Strelkov, piesă cu care acest teatru și-a deschis actuala stagiune.

În repertoriul multora dintre teatrele bulgare, sînt incluse și lucrări ale dra-

maturgiei clasice sau contemporane străine, mai puțin jucate în ultima vreme. Dintre acestea, menționăm *Inimă, nu piatră* de N. Ostrovski, *Ruy Blas* de Victor Hugo și o dramatizare după romanul *Hotel Berlin* al scriitoarei Vicky Baum.

● Întreaga presă de specialitate din R. P. Bulgaria este unanimă în a recunoaște strălucita izbândă reputată de tânărul actor Ștefan Ghetov în rolul complex al lui Gh. Dimitrov din piesa *Primălovitură* de Krum Kiuleavkov.

După cum am mai arătat, piesa se bucură de un deosebit succes pe scena Teatrului „Kristiu Sarafov” din Sofia.

Finlanda

● Teatrul Muncitoresc din Tampere a luat ființă în anul 1901, din inițiativa actriței Filda Vuori, prin contopirea citorva ansambluri de amatori. De la începutul activității sale, teatrul a acordat un loc de frunte în repertoriul său dramaturgiei naționale. Piese de clasicul Alexis Kivi, sau ale dramaturgilor Rislakki Ensio, Talvi Jussi, ca și ale multor altora, au prilejuit Teatrului Muncitoresc spectacole de înaltă ținută artistică. De-a lungul anilor, teatrul s-a adresat adeseori dramaturgiei clasice ruse și sovietice. *Furtuna* lui Ostrovski, *Cadavrul viu* de Tolstoi, *Revizorul* de Gogol, *Livada cu vișini* de Cehov, dramatizările după *Ana Karenina* și *Crimă și pedeapsă* sau *Căi înflorite* de V. Kataev au ținut timp îndelungat afișul teatral.

Repertoriul destul de variat al teatrului însumează și alte lucrări ale dramaturgiei clasice universale și contemporane.

Dintre ultimele premiere prezentate, vom menționa piesa *Ultimii de la etajul 6* de Alfred Gehri.

Colectivul artistic al teatrului numără 20 de actori. Dar în munca lor, cadrele profesionale primesc un substanțial ajutor din partea unui grup de 30 de actori amatori, care participă activ la munca teatrului, jucând în diverse spectacole.

R. P. Chineză

● În orașul Cenciou, s-a deschis recent o nouă școală de teatru, care va funcționa cu două secții permanente: una de actorie, iar cealaltă de regie. În cadrul școlii, vor studia circa 300 de elevi, recrutați în marea lor majoritate din regiunea Henan.

● Teatrul de Artă din Pekin a marcat comemorarea a 100 de ani de la moartea dramaturgului J. K. Tyl, prin reprezentarea cunoscutei piese *Cimpoierul din Strakonice* a clasicului ceh.

● Cu prilejul turneului efectuat în Japonia, Opera din Pekin a prezentat două

spectacole în folosul victimelor bombei atomice lansate de americani. Presa subliniază că biletele la aceste spectacole au fost epuizate în răstimpul unei jumătăți de oră.

Franța

● Sub direcția de scenă a lui J. P. Grenier, în decorurile lui Wakhevitch Teatrul Marigny a dat viață scenică comediei *Nemo* de Alexandre Rivemale.

Unul dintre rolurile principale este deținut de Nelly Vignon, pe care bucureștenii au putut-o vedea în spectacolele prezentate cu prilejul turneului din anul trecut al teatrului de l'Atelier.

● Théâtre d'Aujourd'hui și-a inaugurat noua stagiune cu piesa lui Scarpetta *Mizerie și noblețe*, interpretată de ansamblul lui Jacques Fabbri, deținător al premiului Molière pe anul 1955.

● După ce ani de-a rindul a fost îngropată sub praful uitării, *Topaze* de Marcel Pagnol a revăzut lumina rampei pe scena teatrului Gymnase.

● Posturile franceze de televiziune au transmis recent o dramatizare după romanul *Madame Bovary* de Flaubert. Versiunea dramatică aparține lui Gaston Baty.

R. P. Albania

● Strădanția de a îmbogăți repertoriul cu noi lucrări ale dramaturgiei clasice și contemporane naționale caracterizează astăzi întreaga activitate creatoare a teatrelor din R. P. Albania. Datorită condițiilor grele de asigurare și aservire pe care le-a cunoscut Albania în trecut, multe din comorile literaturii dramatice albaneze au fost împiedicate să-și afle drum spre inima spectatorilor, fiind acoperite de uitare. Tocmai de aceea, teatrele Albaniei democrat-populare și-au asumat nobila misiune de a valorifica moștenirea trecutului, punind astăzi la îndemina spectatorilor opere de artă autentică, create de scriitori clasici.

Edificatoare este inițiativa Teatrului Regional Anton Zako Csjupi din Korci de a reprezenta vechea piesă *Lulya e Kuftimit* (Floarea iubită) de Foquino Postali. Înscriserea acestei piese în repertoriul teatrului din Korci, alături de *Ruptura* lui Lavreniev, *Căsătoria* de Gogol și *Tania* de Arbuzov, a fost primită cu deosebită satisfacție de spectatorii din Korci. Învingând dificultățile legate în primul rind de caracterul pronunțat regional al piesei, regizorul Sokrat Mio a reușit să creeze un spectacol de înaltă ținută artistică, în care

își află o deplină valorificare întreaga "muzică" a textului dramatic.

Nu mai mică este atenția acordată de teatrele din R. P. Albania repertoriului contemporan.

Teatrul „Alexander Moissi” a prezentat recent piesa *Logodnica de la țară* de Fatmir Djati — povestea unei fete albaneze ce coboară din munți pentru a lucra într-o fabrică. Actualmente, piesa lui Fatmir Djati a fost înscrisă în repertoriul teatrelor din Skoder, Korci și Tirana. O altă lucrare dramatică contemporană care s-a impus atenției teatrelor este *Logodna blestemată* de Selman Vakuari, unul dintre cei mai tineri dramaturgi și regizori din R. P. Albania.

Pe scena Teatrului Național din Tirana, a avut loc de curind premiera piesei *Detyra* (Mesagiul) de Kol Jakova, unul dintre cei mai reprezentativi dramaturgi albanezi contemporani.

● În orașul Skoder se află în curs de construcție un nou teatru. Sala lui va avea 630 de locuri, fiind înzestrată cu numeroase cabine, săli de repetiție etc. Pe lângă teatru, va funcționa și un club permanent.

Elveția

● În anul 1908, în pitorescul sat Mezères din inima Alpilor, a luat ființă un teatru popular de vară, care și-a câștigat repede popularitate. Inițiatorii lui erau frații René și Jean Morax. Primul este poet și dramaturg, iar celălalt, pictor și regizor. Spectacolele de la Théâtre du Jura atrăgeau nu numai pe muntenii și pe locuitorii satelor învecinate, ci și un numeros public, sosit anume din toate colțurile Europei.

Primul război mondial a silit teatrul să-și întrerupă activitatea. Cei doi frați n-au vrut însă să abandoneze ideea. Și astfel, în anul 1921, Théâtre du Jura își redeschide porțile, bucurându-se în continuare de un binemeritat succes.

Majoritatea pieselor prezentate pe scena acestui teatru sînt scrise de René Morax, punerea lor în scenă fiind asigurată în exclusivitate de fratele său Jean Morax.

Austria

● Comitetul de organizare a Festivalului de la Bregenz a inițiat un mare concurs internațional de lucrări dramatice, deschis tuturor scriitorilor din lumea întreagă. Se vor acorda două premii în valoare de 20.000 și 10.000 de dolari. Înscriserile la

concurs — sub forma unei cereri de admitere cu indicația numelui și datelor personale — au fost primite pînă la 31 ianuarie 1957. Juriul e format din reprezentanți ai comitetului de organizare a Festivalului, ai Burgtheater-ului din Viena și ai vieții artistice internaționale. Juriul va putea să deacearnă ambele premii, sau să le reunească în unul singur. Pe de altă parte, direcțiunea Festivalului își rezervă dreptul de a reprezenta în premieră absolută și alte lucrări trimise de participanții la concurs, în afară de cele premiate. Piesa distinsă cu premiul I va fi reprezentată de către Burgtheater, în cadrul Festivalului de la Bregenz.

Africa de Sud

● Marionetele „Protea” sînt niște personaje umblate; sub oblăduirea soților Thompson — creatorii și minuatorii lor — aceste păpuși au parcurs într-un an 20.000 km de-a lungul și de-a latul Africii de Sud. Această companie de „actori” de 30 cm înălțime a dat spectacole la Johannesburg, Capetown și Dunbar — dar și în toate orașele mai mici, în așezările izolate și chiar în satele din ținuturile mai sălbatice. Cel mai mare succes l-a obținut spectacolul de estradă *Africana*, inspirat din folclorul populațiilor băstinașe.

Anul trecut, marionetele „Protea” au trecut oceanul și s-au produs în mai multe orașe din Anglia, unde publicul — și nu numai cel format din copii — le-a făcut o primire călduroasă.

Japonia

● În ultimul timp, teatrele japoneze se adresează tot mai des dramaturgiei chinze, deosebit de apreciată de publicul spectator. Astfel, au fost reprezentate pînă acum *Tiu-Uan* de Go Mo-jo, *Furtuna* de Tao-uai, *Fata cu părul cărunt*, de Bin Y și He Tin-zi și altele.

Brazilia

● Premiul Saci, suprema distincție braziliană care se conferă oficial celor mai bune spectacole teatrale, a fost atribuit (pentru cea mai bună punere în scenă, cel mai bun spectacol, cel mai încheat conflict și cea mai bună interpretare feminină) spectacolului *Ciocirlia* de J. Anouilh, prezentat de formația de la Teatre Popular de Arte, a cărui animatoare este Maria dell Costa.